

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – État luxembourgeois/B (C-245/19), și État luxembourgeois/B, C, D, F, C. (C-246/19)

(Cauzele conexe C-245/19 și C-246/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 2011/16/UE – Cooperare administrativă în domeniul fiscal – Articolele 1 și 5 – Somație de comunicare de informații autorității competente a unui stat membru, acționând ca urmare a unei cereri de schimb de informații din partea autorității competente a unui alt stat membru – Persoană care deține informații a căror comunicare este dispusă de autoritatea competentă din primul stat membru – Contribuabil vizat de ancheta aflată la originea cererii autorității competente din al doilea stat membru – Terțe persoane cu care acest contribuabil are relații juridice, bancare, financiare sau, în sens mai larg, economice – Protecție jurisdicțională – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Articolul 52 alineatul (1) – Restricție – Temei legal – Respectarea substanței dreptului la o cale de atac efectivă – Existența unei căi de atac care permite justițiabililor în cauză să obțină un control efectiv al ansamblului aspectelor de fapt și de drept relevante, precum și o protecție jurisdicțională efectivă a drepturilor garantate de dreptul Uniunii – Obiectiv de interes general recunoscut de Uniune – Combaterea fraudei și a evaziunii fiscale internaționale – Proporzionalitate – Caracter „în mod previzibil relevant” al informațiilor vizate de somația de comunicare – Control jurisdicțional – Întindere – Elemente personale, temporale și materiale care trebuie luate în considerare]

(2020/C 414/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Apelant: État luxembourgeois (C-245/19), (C-246/19)

Intimate: B (C-245/19), B, C, D, F, C (C-246/19)

cu participarea: A (C-246/19)

Dispozitivul

1) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolele 7 și 8, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretat în sensul că:

- se opune ca legislația unui stat membru care pune în aplicare procedura de schimb de informații la cerere instituită de Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014, să excludă posibilitatea ca o decizie prin care autoritatea competentă a acestui stat membru obligă o persoană care deține informații să îi furnizeze informațiile menționate pentru a da curs unei cereri de schimb de informații care emană de la autoritatea competentă a unui alt stat membru să facă obiectul unei căi de atac formulate de o astfel de persoană și
- nu se opune ca o astfel de legislație să excludă posibilitatea ca o astfel de decizie să facă obiectul unor căi de atac formulate de contribuabilul vizat, în celălalt stat membru, de ancheta aflată la originea cererii menționate, precum și de terțe persoane vizate de informațiile în cauză.

- 2) Articolul 1 alineatul (1) și articolul 5 din Directiva 2011/16, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/107, trebuie interpretate în sensul că o decizie prin care autoritatea competentă a unui stat membru obligă o persoană care deține informații să îi furnizeze aceste informații, pentru a da curs unei cereri de schimb de informații care emană de la autoritatea competentă a unui alt stat membru, trebuie considerată, împreună cu cererea menționată, ca privind informații care nu par vădit lipsite de orice relevanță previzibilă din moment ce aceasta indică identitatea persoanei care deține informațiile în cauză, pe cea a contribuabilului care este vizat de ancheta aflată la originea cererii de schimb de informații și perioada acoperită de aceasta din urmă și privește contracte, facturări și plăți care, deși nu sunt identificate în mod precis, sunt delimitate prin intermediul unor criterii privind, în primul rând, faptul că au fost încheiate sau, respectiv, efectuate de persoana deținătoare, în al doilea rând, împrejurarea că au intervenit în perioada acoperită de această anchetă și, în al treilea rând, legătura lor cu contribuabilul vizat.

(¹) JO C 213, 24.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Financiën/Exter BV

(Cauza C-330/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Codul vamal comunitar – Articolul 121 alineatul (1) – Regimul de perfecționare activă – Punere în liberă circulație – Nașterea unei datorii vamale – Stabilirea datoriei – Noțiunea de „elemente de taxare” – Luarea în considerare a unei măsuri tarifare preferențiale]

(2020/C 414/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Exter BV

Dispozitivul

Articolul 121 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unei măsuri tarifare preferențiale care determină o rată redusă a taxelor vamale, care era în vigoare la momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, dar care era suspendată la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a acestor mărfuri.

(¹) JO C 238, 15.7.2019.